

Amb aquesta carta només hem fet una primera aproximació a algunes de les problemàtiques que patim els i les joves catalanes. I aquí només apareixen algunes de les possibles alternatives, perquè necessitem de la teva participació per continuar fent gran el projecte d'un altre món possible i necessari. Si després de llegir-te aquestes pàgines, encara no tens clar perquè és important que t'organitzis, et deixem alguns motius de lluita, perquè els hi donis voltes, prenguis posició i t'apuntis a la rebel·lia.

jove, organitza't i actua!

- ☞ Perquè la política ens afecta a tots i a totes, en cada moment del dia
 - ☞ Perquè veuràs que no estàs sol, no ets l'únic a qui no li agrada com està el món
 - ☞ Perquè si la política et decepciona, pots construir una altra forma de fer política
 - ☞ Perquè els i les joves tinguem dret a ser escoltats
 - ☞ Perquè a través del treball conjunt aconseguixes formar gent més humana, més crítica i més solidària
 - ☞ Perquè si treballes col·lectivament ets més eficient en les lluites i garanteixes una globalitat d'acció
 - ☞ Perquè si no fas res, és difícil que les coses canviïn.
 - ☞ Perquè és el màxim exercici de llibertat: decidir el teu futur!
- ☞ **I per què no?**

lluita amb nosaltres!

CJC-Joventut Comunista

seu nacional:
Av. Portal de l'Àngel 42, 2n 08002 Barcelona
tel. 933184282 email. cjc@joventutcomunista.org

www.joventutcomunista.org

carta a la joventut

Amic, amiga,

La CJC-Joventut Comunista iniciem el curs polític de festa: estem de Congrés! El nostre Congrés comença ara mateix, en el moment que tens aquesta carta entre les mans, i culminarà al febrer, quan ens trobem tots i totes.

Durant aquests mesos, l'única pretensió que tenim és que el nostre projecte creixi i s'enriqueixi amb les aportacions de tots i totes vosaltres.

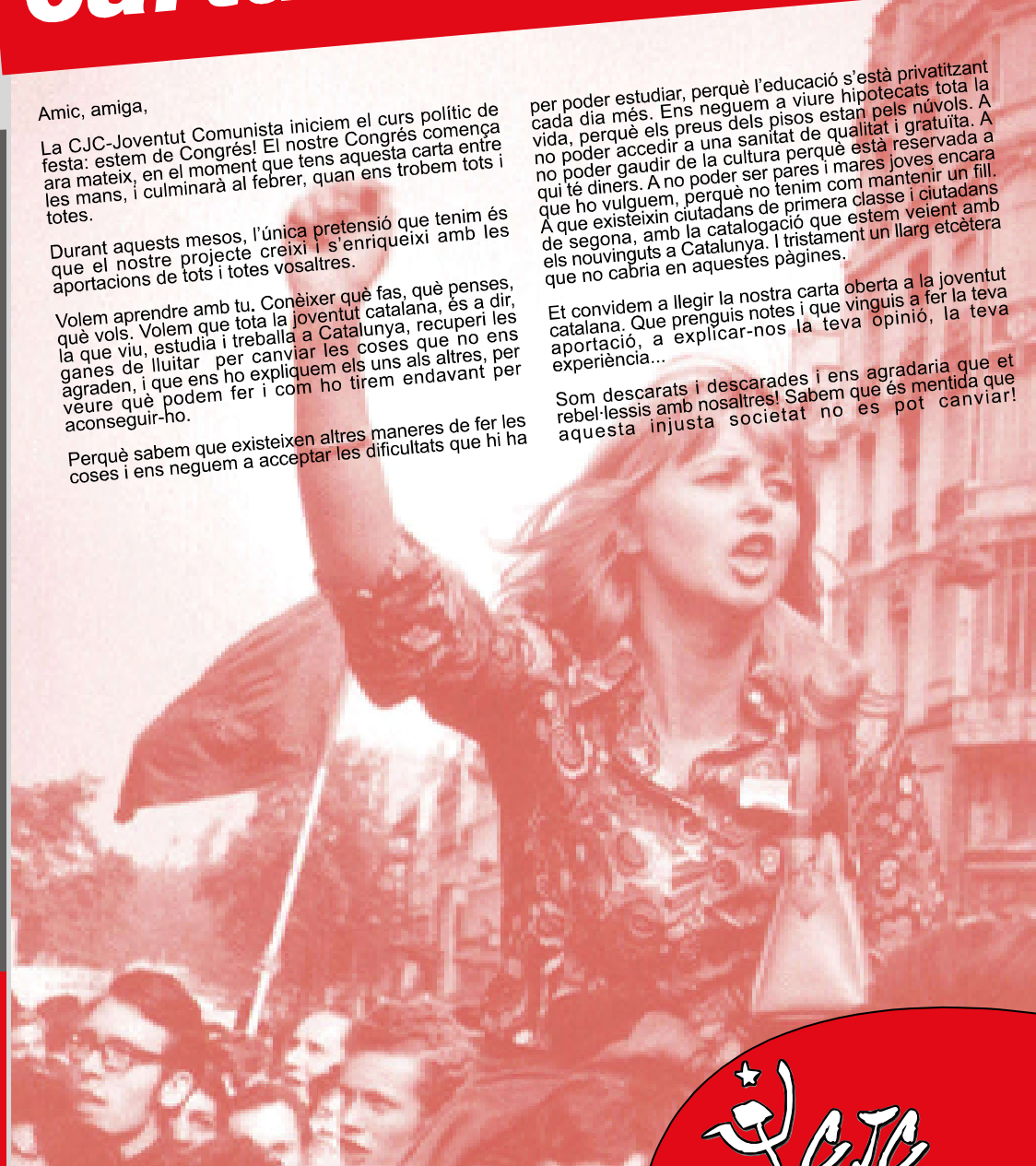
Volem aprendre amb tu. Conèixer què fas, què penses, què vols. Volem que tota la joventut catalana, és a dir, la que viu, estudia i treballa a Catalunya, recuperi les ganes de lluitar per canviar les coses que no ens agraden, i que ens ho expliquem els uns als altres, per veure què podem fer i com ho tirem endavant per aconseguir-ho.

Perquè sabem que existeixen altres maneres de fer les coses i ens neguem a acceptar les dificultats que hi ha

per poder estudiar, perquè l'educació s'està privatitzant cada dia més. Ens neguem a viure hipotecats tota la vida, perquè els preus dels pisos estan pels núvols. A no poder accedir a una sanitat de qualitat i gratuïta. A no poder gaudir de la cultura perquè està reservada a qui té diners. A no poder ser pares i mares mantenir un fill, que ho vulguem, perquè no tenim com mantenir un fill. A que existeixin ciutadans de primera classe i ciutadans de segona, amb la catalogació que estem veient amb els nouvinguts a Catalunya. I tristament un llarg etcètera que no cabria en aquestes pàgines.

Et convidem a llegir la nostra carta oberta a la joventut catalana. Que prenguis notes i que vinguis a fer la teva aportació, a explicar-nos la teva opinió, la teva experiència...

Som descarats i descarades i ens agradaria que et rebel·lessis amb nosaltres! Sabem que és mentida que aquesta injusta societat no es pot canviar!

www.joventutcomunista.org

emancipació = habitatge+treball digne+educació de qualitat+...

Per a la immensa majoria de joves, l'accés a l'habitatge és un greu problema per a poder desenvolupar un projecte de vida. A Catalunya els preus de l'habitatge han pujat, en els últims 8 anys, un 179%, mentre que en el mateix període els salaris només han augmentat un 34%.

A aquest panorama, s'hi afegeixen les altes taxes d'atur i la greu situació de precarietat laboral que la nostra generació pateix de manera especial. Els nostres contractes són temporals (el 70% dels joves entre 15 i 24 anys), cobrem sous més baixos (en un 40% de mitjana) i patim més accidents laborals.

Ens trobem un ensenyament que es va privatitzant i que genera centres de primera categoria (privats i concertats) i de segona (els públics). Això fa, per exemple, que a Catalunya tinguem els índexs de fracàs escolar més alts de la Unió Europea, que la Formació Professional estigui desprestigiada i que l'accés a la Universitat resti molt lluny d'estar a l'abast de tothom.

Entenem que l'educació ha de ser una eina per a formar persones més lliures, més crítiques, amb més coneixements globals, i no únicament per a generar professionals per al mercat laboral, com fa actualment el nostre sistema educatiu.

Aquesta situació talla les nostres perspectives de futur, el nostre desenvolupament personal, la nostra il·lusió. Molt especialment en certs col·lectius encara més desfavorits, com el de les dones joves o els immigrants. Per aquesta raó, lluitem pel dret a un habitatge, pel treball digne, per una educació pública, laica, gratuïta i de qualitat. En definitiva, per tal que els i les joves ens puguem emancipar.

Hi ha moltes maneres de matar. Poden clavar-te un ganivet al ventre, llevar-te el pa, no curar-te d'una malaltia, ficar-te a una mal habitatge, empènyer-te cap al suïcidi, torturar-te fins a la mort per mitjà del treball, portar-te a la guerra etc...

Només unes poques d'aquestes coses estan prohibides al nostre estat

B. Brecht

igualtat és nom de dona!

venim de lluny i anem més lluny encara!

Malgrat que l'evolució positiva del paper de la dona al món occidental és innegable al llarg de la història, encara avui podem parlar de tot un seguit de violències de gènere que les dones, i especialment les dones joves, i encara més les immigrants, pateixen quotidianament.

Les desigualtats es perpetuen: a l'àmbit laboral –els homes guanyen de mitjana un 40% més que les dones per realitzar la mateixa feina–; familiar –les tasques de la llar i de criar els fills encara recauen essencialment sobre les dones–; estètic –la pressió del model de bellesa es fa més palès que mai en la salut de les dones adolescents–; polític –només el

27% d'alts càrrecs són ocupats per dones–, etc.

Proposem un trencament frontal amb tota desigualtat per motius de gènere. I proposem una evolució conjunta d'homes i dones cap a unes relacions justes i igualitàries, perquè la superació del sexisme no alliberarà únicament les dones de la seva injusta infravaloració, sinó que també permetrà als homes desenvolupar-se d'altres maneres, algunes tradicionalment reservades a les dones.

¿Cómo decirte hombre que no te necesito? No puedo cantar a la liberación femenina si no te canto y te invito a descubrir liberaciones conmigo.

Gioconda Belli. Nueva tesis feminista

Ens trobem en un moment en què després d'anys d'esborrar i oblidar la història col·lectiva del país, s'ha obert un procés de recuperació de la memòria, positiu, però insuficient.

Després d'un cop d'Estat militar que va abocar el poble a una guerra civil i a una dictadura feixista durant 40 anys, avui encara no hem fet justícia. Ara tenim l'ocasió d'escriure la història tal com va ser realment: la lluita per la democràcia, els avenços socials que va suposar la II República.

La lluita per la memòria històrica no es pot deslligar de la lluita antifeixista contra els descendents ideològics i biològics del franquisme (tant el PP, com certs sectors del PSOE).

És la nostra responsabilitat, el nostre deure recordar els homes i les dones que van lluitar per la llibertat, aprendre de l'experiència acumulada i continuar el camí que ells van començar.

Que su nombre no se borre en la historia

Júlia Conesa. Trece rosas rojas.

la solidaritat és la tendresa dels pobles

La pau no es defineix només com l'absència de conflictes violents. La pau s'explica quan existeix un respecte i una sobirania dels pobles, quan són els pobles els protagonistes de definir el seu futur. No els interessos econòmics.

Per aquest motiu lluitem per la pau, perquè entenem que és un dels mitjans que portarà als pobles, i a les persones, la igualtat, la felicitat i la justícia social, objectius indiscutibles de tots nosaltres.

I també per això, treballem per explicar quines

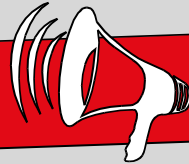
injustícies s'estan produint aquí i més enllà de les nostres fronteres. Els conflictes que hi ha oberts al món i les violacions que cada dia es cometem, amb total impunitat, tant de pactes internacionals, com dels inalienables drets humans.

De la mateixa manera, treballem per defensar els processos que, malgrat l'ofensiva de pensament únic, sistema econòmic únic i format únic de societat, lluitem per fer altres models possibles

Quan els rics es fan la guerra, són els pobres els que moren.

Jean Paul Sartre

a cada barri revolució!

Les persones joves, en el nostre dia a dia, ens trobem amb tot un seguit de problemàtiques que afecten la nostra qualitat de vida i el nostre desenvolupament com a persones, però que no semblen estar entre les prioritats de molts dels nostres governants. Qüestions com la sexualitat o el consum de drogues difícilment reben un tractament rigorós, lliure de moralismes i que arribi a la gent jove.

Un altre dels déficits principals en la nostra vida quotidiana és la mobilitat. La xarxa de transports públics i els seus horaris no permeten un lliure moviment pel territori, fet que a més de fer complicats els desplaçaments, comporta tot un seguit de conseqüències com els accidents de trànsit o bé l'ús desmesurat del transport privat.

Però, segurament, la característica principal dels i les joves és la curiositat i el dinamisme, que es materialitza de maneres molt diverses. La gent jove s'ha de poder relacionar i gaudir de l'oci i de la cultura sense estar supeditada

als seus recursos econòmics i sense ser-ne mers consumidors. És per això que s'han de garantir espais on desenvolupar totes aquestes inquietuds: siguin espais on practicar esport, on assajar música, on organitzar concerts, on educar en el lleure, on organitzar reunions per solucionar els problemes col·lectivament, o simplement com a punt de trobada amb els amics i amigues.

És per tots aquests motius que impulem i participem en moviments de joves als instituts, als barris, als pobles, als llocs de treball i a les universitats. Pensem que a partir de moviments populars amplis, participatius, democràtics i oberts que s'ocupin de problemes concrets, els joves aniran, de forma natural i mitjançant la seva experiència organitzativa i de lluita, adquirint consciència de la problemàtica global que genera aquests problemes.

Ser joven y no ser revolucionario es una contradicción hasta biológica

Salvador Allende